

YENİ ŞAFK PAZAR EKİ

Hakikatle vazifeli olanlar FETÖ'den sonra nal topluyor

Tasavvuf tarihimizin 40 ismine yer verdiği kitabı "Tanzimât'tan Cumhuriyet'e Derviş Tekke ve Hüzün"de Prof. Dr. Mustafa Kara, birçok meseleye de ışık tutuyor. Dinî hayatı, hakikatin peşinde olan bir cihat olarak tanımlayan Kara, "Bazı cemaatların parsa toplama peşinde olduğu, hakikati görüp bütün çıplaklığıyla ifade etme vazifeleri olanların da nal topladığı görülmektedir" diyor.

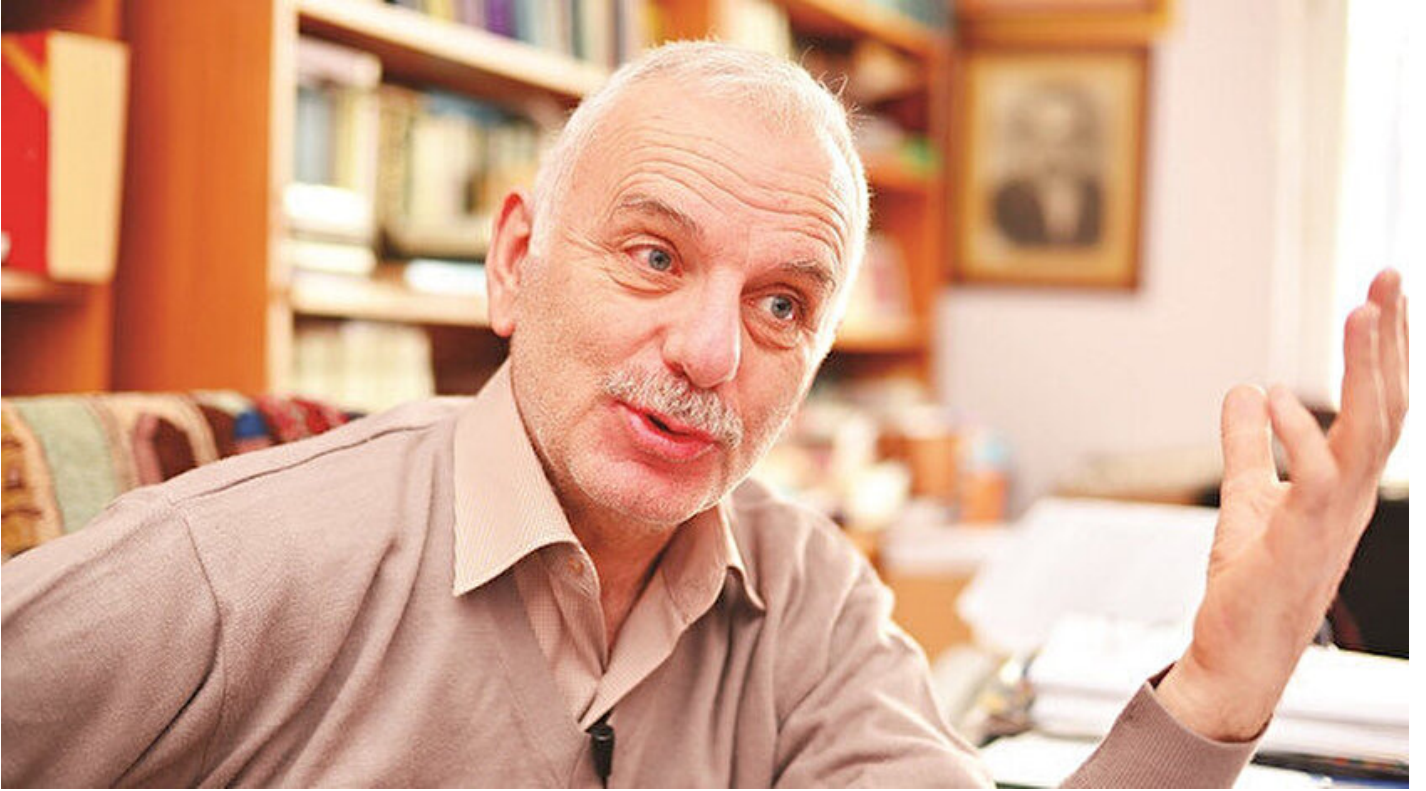
Abone Ol

Google News

İlker Nuri Öztürk

18 Ağustos 2019, 04:00

Yeni Şafak

Prof. Dr. Mustafa Kara

YORUM

PAYLAŞ

Tasavvuf tarihi üzerine araştırmaları bulunan Prof. Dr. Mustafa Kara'nın "Tanzimât'tan Cumhuriyet'e Derviş Tekke ve Hüzün" adlı kitabı Verka Yayınları arasından okura ulaştı. Tasavvuf tarihinin meselelerine ışık tutan yazar, 1846'da vefat eden Kuşadalı İbrahim Efendi'den 1993 yılında vefat eden Samiha Ayverdi'ye kadar 40 isim üzerinden tanzimat dönemine eğiliyor. Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi öğretim üyesi Kara ile tasavvufa bakıştaki değişimler, Nurettin Topçu ve FETÖ üzerine konuştuk.

Üç yıl önce yaşadığımız FETÖ'nün darbe girişimi sonrası tasavvuf, tarikatlar nasıl etkilendi?

Şeyh Sait olayı sonrası yogurdun utlenerek yendiğini yazıyorsunuz. Bu durum gunumuzde 3 yıldır devam ediyor mu?

Toplumları sarsan büyük olaylardan ders almak çok önemlidir. Son olaydan tasavvufî hayat ne kadar etkilendi? Gerekli dersler alındı mı? Bu konuda kesin bir şey söylemek bugün için erken. Bekleyelim görelim. Yalnız bazı cemaatların/tarikatların parsa toplama peşinde olduğu, bazı gazetecilerin/yazarların para toplamanın yollarını aradığı, hakikati görüp bütün çıplaklığıyla ifade etme vazifeleri olanların da nal topladığı görülmektedir.

TÜRKİYE 100 YIL ÖNCE RAY DEĞİŞTİRDİ

Kitabınızda “gönül eğitimi” kavramı geçiyor. Gönül eğitimi günümüzde nereden alınıyor? İnternet, sosyal medya bu eğitimi nasıl etkiliyor?

Gönül eğitimini din eğitimi anlamında kullanırsanız bunun resmî olarak nerede alındığı ülkemizde az çok bellidir: Diyanet İşleri Başkanlığı, İmam Hatip Liseleri, İlahiyat Fakülteleri... Fakat bu ifadeyi tasavvuf eğitimi manasında kullanırsanız iş biraz farklılaşır. Çünkü ülkemizde 1925 yılından beri bu “yol” kapalıdır. Dolayısıyla kim nerede ne yapmaktadır belli değildir. Yaklaşık yüz yıldır tasavvufî hayat illegalitenin bütün problemleriyle boğuşmaktadır. Bir başka ifade ile erken kalkanın şeyh olduğu bir dönemde yaşıyoruz. İnternet ve sosyal medyada dönüp duran bilgilerin bir kısmının yanlış olduğunu artık sağır sultan da biliyor. Dinî hayat ise hakikatin peşinde olan bir cihattır ve ciddiyet temel özelliğidir. Yalan yanlış bilgilerle, gayr-i ciddi bilgi kırıntılarıyla bir yere gitmesi mümkün değildir.

Son yıllarda internetten fetva veren, mürid toplayan, kitleleri etkileyen isimlerin sayısı arttı. Aralarında bir ilginçlik, absürtlük yarışı da var gibi. Bu kişilerin İslâm’a, Türklerin Müslümanlık algısına nasıl bir zararı dokunmaktadır?

Sahtekârlık ademoğlunun kadim özelliklerinden biridir. “Sahte peygamberler” ifadesini duymuşsunuzdur. Yani en büyük sahtekârlar. Her mesleğin sahtekârları vardır. Fakat topluma en çok zarar verenlerin başında din ve tasavvuf alanının sahtekârlarını koymak gerekir. Çünkü bu vicdansız “aktör”ler bir takım maddî/bedenî menfaatleri için insanların ruhî/manevî duygularını istismar etmektedirler. Karşılarındaki insanlar da bir “ruhî açlık” hissettiği için kolayca tuzağa düşebilmektedirler. Bu durum öyle karmaşık ve tehlikeli bir konudur ki bazan dinî tahsili olan insanlar da bu tuzağın kurbanı olabilmektedir. Yukarıda da temas ettiğimiz gibi konunun yasak oluşu bu problemleri ortadan kaldırmamakta aksine daha da büyütmektedir.1925’te çıkan kanunda şeyh, derviş, mürid, dede, baba gibi kelimeler dahi yasaktır. Ama ne fayda... Kelimeleri yasaklamakla mesele hal yoluna girebilir mi? 95 yıllık tecrübe çok açık bir şekilde gösterdi ki girmedir. Onun için devlet, insanların bu tabii ihtiyaçlarını meşru yollarla giderebilmesinin önünü açmalı, istismarın kapılarını olabildiğince kapatmalı, illegalitenin sebep olduğu bu tip rezaletleri -din hürriyetini zedeleden- denetlemenin yollarını bulmalıdır. Aksi halde basın hürriyeti, ifade hürriyeti, internet hürriyeti... diye görünür insanî yollara hayas edenlere gün deşmektedir. Bu tedbirlerin nasine

hürriyeti... diye gayr-ı insanı yonara neves edemere gün doğmaktadır. Bu tebdirlerin peşine düşmezsek, dert edinmezsek, bu konuda kafa yormazsak çocuklarımızı ve torunlarımızı iyi bir istikbalin beklemediğini bilmek zorundayız. Bu tesbiti “şom ağızlı” diye es geçmek sahtekârların ekmeğine yağ sürmektir.

Osmanlı'nın atardamarı olarak tasavvufu görüyorsunuz. Türkiye'nin tasavvufa bakışı nasıldır? Türkiye'nin atardamarı nedir?

Evet dinî hayatın atardamarlarından biri tasavvuftur. Yani bizim bu topraklardaki bin yıllık “macera”ımızın muharrik güçlerinden biri de tasavvuftur. Bu ifade “dün herkes tarikat ehli idi” anlamına gelmez. Osmanlı toplumunun küçük bir kısmı tarikata mensuptu. Fakat tekkelerde insanlığa sunulan kültür, sadece dervişlere değil hayatın bütününe hitap ediyordu. Onun için bir sağlık kurumunun adı Miskinler Tekkesi'dir. Bir spor merkezinin ismi Atıcılar Tekkesi'dir. Esnafın fikir ve ruhunu besleyen mekânın adı ise Ahi Tekkesi'dir. Yol güzergâhlarında kurulan zaviyelerin kapıları ise herkese 24 saat açıktır. Fakat yüzyıldan beri kasıtlı bir karalama yürütüldüğü için tasavvuf ve bu kurumlar insanımıza hep menfi şeyleri hatırlata gelmiştir. Biliyorsunuz Türkiye yüz yıl önce din ve tasavvufun artık ‘atardamar’ olamayacağı iddiasıyla ‘ray’ değiştirdi. Hatalar insanlar için olduğu gibi hatalardan dönmek de onun vazifesidir. Er geç bu hatadan dönüleceğini söylemek bir kehânet değildir. Türkiye tabir câizse atardamarının “çağdaş medeniyet seviyesinin üstüne çıkmak” olduğunu söylüyor ama bunun çok muğlak bir ifade olduğunu da bilen biliyor. Din ve vicdan hürriyeti diyeceksiniz fakat tarikatı yasaklayacaksınız. Bunu bugünkü “çağdaş” dünyaya da kabul ettiremezsiniz. Tarikatlar serbest olursa Türkiye'nin bütün dertleri bitecek gibi bir ruyaya da inanmamak gerekir. Yani herkese, her kuruma hakkını vermek lazım. İnsanlar gönül eğitimlerini istedikleri yerde tamamlama hürriyetine sahip olmalıdır. Bu durum düşünce ve inanç özgürlüğü ile yakından irtibatlıdır. Toplumların hürriyet problemi varsa “yürüyüş”lerinde de problem vardır demektir. İmanın tadını tatmayan insanlar zirvelere doğru değil çukurlara doğru seyrediyorlar demektir.

CÜMLE TARİK BİRDİR

Ana tarikatları on beşe ayırıyorsunuz kitapta ve her bölgede farklı tarikatların hakim olduğunu okuyoruz. Türkiye'de durum nedir?

Tarikatlarda, mezheplerde olmayan bir durum vardır: Kollar. Bir başka ifade ile Tarikatlar doğurgandır. Zamanla kol ve şubeleri oluşur. Her kol ve şube bir farklı “ton”dur. Değişik bir yorumdur. Onun için ilk yedi asırda oluşan tarikatlara ana tarikatlar denilmekte olup bunların sayısında da ittifak yoktur. Kolların da kollara ayrıldığını düşünürseniz rakam üçyüzü-beşyüzü geçer. Ama bütün tasavvuf ehli arasında tekrarlanan cümle şudur: Cümle tarik birdir.

Tarikatların coğrafyaları da farklıdır. Kuzey Afrika'nın en yaygın tarikatı Şazeliiyedir, Güney Asya'nın en yaygın tarikatı Çeştiyyedir. Bunlar bizde yaygın olmadığı gibi bizim coğrafyamızda tanınan bilinen Bektaşilik, Bayramilik gibi tarikatlar da oralarda bilinmez. Fakat üç tarikat bütün islâm dünyasında tanınır, bilinir: Kâdiriyye, Halvetiyye, Nakşibendiyye.

Bu tavır ihanet değil cehaletten

Birçok alimin/mürşidin divanı bulunuyor, bir çoğu bestekâr. Çok farklı ilimlerle ilgili eserleri olanlar var, kitabınızda tanıttığımız Sütlüce Dergâhı şeyhi Elif Efendi Darwin'e reddiye yazmış.İnsanın aklına tabîi olarak şu soru geliyor: Tekke ve zaviyelerin kapatılması ilim ve kültür hayatımızı nasıl etkilemiştir?

Kültür hayatımızı, fikir ve sanat dünyamızı tekke, tarikat kültüründen ayırmak mümkün değildir.Edebiyatımızdan Yunus Emre'yi, mûsikîmizden Dede Efendi'yi hat sanatımızdan Kazasker Mustafa Efendi'yi çıkarırsanız yerine koyacağınız kişiyi bulmakta zorlanırsınız. Çözemediğimiz çelişkimiz şu: Yunus, Mevlânâ, Hacı Bektaş muhteşem, tasavvuf tekke, tarikat çağdışı... Bu çelişkili konuyu, bu kördüğümü soğukkanlı olarak ele alan ilim adamları ve bunlara samimi olarak kulak veren siyaset adamları çözebilecektir. Çünkü milletler uzun süre çelişki ile yaşayamazlar. Bu iki grup insanı adeta “mehdi” bekler gibi bekliyoruz. Birbirimize bu geçici dünyayı cehennem etme hakkımız yoktur, cennet etme vazifemiz vardır. Bunu yapabiliriz. Yeter ki tabularımızı aşabilelim.

1930 ve 40'lar için tasavvufun en sıkıntılı yılları diyorsunuz. Bu sıkıntıları aştık mı?

1925-1945 yılları arasında dinî hayatta yapılmak istenen değişiklikler sebebiyle ülkemiz insanları çok rahatsız edilmiştir. Yeni tabirle “yaşam tarzına” müdahale edilmiştir. Hem de çok sert bir şekilde... Tekke medrese başta olmak üzere bu topraklarda yaşayan insanları besleyen bir çok kurum -toplumu ikna ederek değil- kanun yoluyla ve zoruyla yok edilmiştir. Bu müesseselerin aksayan yönlerini islah etme yolu varken -maalesef- bu tercih edilmemiştir. Çok partili hayatla birlikte bu sıkıntılar azalmıştır ama ortadan kalkmamıştır. Yasak, başka problemler başka habis urlar da doğurmuştur. Günümüzde sahte şeyhler cirit atmaktadır. Niçin? Çünkü onları denetleyen bir kurum yoktur. Türkiye'de sahte imam, müezzin yoktur. Niçin? Çünkü Diyanet İşleri Başkanlığı vardır. Seçerek alır ve denetler, gerektiğinde hesap sorar. Bazı şeyleri kanunen yok saymak/yasaklamak onların toplumda yok olması anlamına gelmemektedir. Bunun aksi de doğrudur, bazı konuları kanun yoluyla tesis etmek bunların toplumda karşılık bulmaları için yetmemektedir. Böyle puslu havalarda “açıkgözler” için gün doğmaktadır. Bu konuda “açlık” hissedenler de kapılıp gitmektedir.

KENDİMİZE BAKMAMIZ LAZIM

Değişimler, baskılar nesiller üzerinde nasıl bir tesir bırakmıştır?

İyi bir etki bıraktığı söylenemez. Aslında değişim -bildiğiniz gibi- bütün zamanlar ve bütün toplumlar için değişmeyen bir kanundur. Fakat bunu toplumlarının rızasını alarak ve zamanlamaya dikkat ederek yapmak varken “dipçik” zoruyla yapmak geçici bir süre için “başarılı” gibi görünürse de sürekli olamaz. Dünya şartlarından önce kendi toplumumuzun genlerinde taşıdığı özelliklere bakmamız gerekir. Ne yazık ki inkılablar, ihtilaller, darbeler

insanlık tarihinin ayrılmaz bir parçası olmuştur. Böyle dönemlerde hakiki yollar yerine hissi kanallar öne geçer. Yanlışlar başka yanlışları davet eder. Karalamalar ve karartmalar puan kazandırır. Bir hatıramı nakledeyim. 28 Şubat döneminin en sıkıntılı günleriydi. Milliyet gazetesinin birinci sayfasında bir haber vardı: Emniyetin tarikat raporu. O günlerde Günümüz Tasavvuf Hareketleri isimli kitabımı hazırlıyordum. Mesleğimi ve araştırma konularımı ilgilendirdiği için gazeteyi aldım okudum. 1997 itibarıyla Türkiye’de faal olan tarikatları -vatan elden gidiyor- uslubuyla bir bir sayıyordu. Tekrar okudum ve şaşırdım. Çünkü hiç duymadığım tarikat isimleri vardı veya Türkiye’de o an için tanınmayan tarikatlar sıralanıyordu. Bir daha okuyunca anladım ki bendenizin 1989 yılında Osmanlı/Tanzimat dönemi için verdiğim bilgiler, ilgili kitaptan aynen aktarılmıştı. Yani 1898 istatistiği 1998 istatistiği gibi sunuldu. Güler misin ağlar mısın?

TOPLUMU ZORLA DEĞİŞTİRMEK İSTEDİLER

Müslüman bir ülkede, tüm bu baskıların asıl amacı nedir?

Bazı yöneticilere sorarsanız size “çağdaş uygarlık düzeyi” diyeceklerdir herhalde. Yalnız tarafsız düşünelim. Onların da iyi niyetli olduğunu kabul edelim. Toplumunu zorla değiştirmek istediler. Bugünden düne bakınca bazı tavırların yanlış olduğu görülüyor. Yani ihanet değil de cehalet. Kimseye küfretmeden bir araya gelip doğru olanı arayıp bulmamız gerekmez mi? Bu noktada da zaafımız şudur: Tarihî şahsiyetleri ya şeytan veya melek olarak düşünüyoruz. Ya Ulu Hakan ya Kızıl Sultan... İtiraf edelim ki bu taassub da yolumuzu tıkayan unsurlardan biridir. Dün olup biten “şey”lerden ibret alarak yürümek gerekiyor.

Tasavvufta tenkidin de olduğunu söylüyorsunuz. Peki tenkid nasıl olmalıdır? Yani karşı çıkışta öne sürülen kaynak ne olmalıdır?

Süleyman Uludağ hocamın bu konuda müstakil kitabı var: Tasavvuf ve Tenkit. Tasavvuf kitaplarında mutasavvıflar kendi meslektaşlarını çok açık ve acı bir şekilde tenkit etmişlerdir. Bu eleştiriler olmasaydı tasavvufi düşünce sahîh yolda ilerleyemezdi. Buna rağmen bir çok saçma sapan yolun varlığı da bilinmektedir. Tarikatlar dinî bir yolculuk olduğuna göre bu yolun temel ilkeleri de dinin ana kaynaklarıyla iç içedir. İlk sufilerden birinin meşhur sözüdür: “Bazan gönlümde farklı şeyler hissedirim. İki âdil şahit onların doğruluğuna şehadet etmedikçe asla kabul etmem: Kur’an ve Hadis. Bu iki kaynaktan müslümanlar birleşiyor ama insanoğlunda var olan yorum gücü var ya işte bu sayede, konulara bazan çok “uçuk” açılımlar getirebilmektedir. Bazan iş çıkırından çıkmaktadır.

Yeniçeri-Bektaşî mahabbeti fermanla oluşmadı

Yeniçerilikle birlikte Bektaşîliğin yasaklanması bize ne söylemektedir?

Bu öncelikle ordu-tarikat işbirliğini göstermektedir. Bu durum, çağdaş insanımızın aklına pek vatmasa da hövledir. Yani Osmanlı’vı meshur ifadeyle Vivana’va tasıvan güciin icinde tarikat da

vardır. Aslında Devlet Yeniçerilik'ten bîzardı, Bektaşilik'ten değil. Fakat bu iki kurum arasındaki gönül bağı o kadar güçlü bir hale gelmişti ki bunları birbirinden ayırmak mümkün değildi. Sultan İkinci Mahmud ve yardımcıları Bektaşî tekkelerini yok etmeden Yeniçeri ocağını söndürmenin mümkün olamayacağını açık seçik görüyorlardı. Şunu da ilave edelim. Tarkatla ilgili çok sert tedbirlere başvuran Osmanlı, ordusunu hiçbir zaman tarikatsız düşünemiyordu. Nitekim yeni kurulan ordu ile Mevlevilik tarikatı irtibatlandırıldı fakat tutmadı. Niçin? Çünkü Yeniçeri-Bektaşî mahabbeti ısmarlama değildi, fermanla oluşmuş bir akit değildi. Bu aşk tabii olarak tekevvün etmişti.

Topçu 40 yıl engellendi

Öğretmenler, okullar ve günümüz okulları tarafından Nurettin Topçu'nun yeni keşfedildiğini görüyoruz. Bu gecikmeden dolayı ne kaybettik sizce? Topçu'nun kıymeti hakkında ne söylemek istersiniz?

Ne diyebilirim? Keşke bu kadar zaman kaybetmeseydik derim. Ama “zararın neresinden dönersen kârdır” derler. Kırk yıl önce bazı kimselerin Topçu için yaptığı “itibarsızlaştırma” birçok insanın ondan istifade etmesine engel oldu. Bugün de bazı kimseler yaşayan insanlar için aynı şeyi yapıyorlar. Onun için bu tarz değerlendirmeler yapanlar uslublarına çok dikkat etmelidirler. Hiç kimseyi tenkit etmeyelim, her şeyi pembe gösterelim düşüncesi de doğru değildir. Yalnız kitleleri etkileme gücü olanlar kurdukları cümlelere çok dikkat etmelidirler. “Kaş yaparken göz çıkartmamalı”dırlar. İnsanların farklı çiçeklerden bal toplamalarının yolu açık tutulmalıdır. İnsanlar, özellikle gençler “huz mâ safâ da'mâ keder” otoyolunda yürüyebilecek donanımlarla yetiştirilmelidirler. Aksi halde -Akif'in dediği gibi- istikbalimizden korkulur hem çok korkulur.

Şiirleri okudukça hüzünlenirim

Tekkelerin kapatılması ya da ıslah edilmesi 1908'deki II. Meşrutiyet'te tartışılmaya başlanıyor. Tanzimat'tan Cumhuriyet'e geçişte tekkelere bakışta ne gibi keskin farklar oluşuyor?

Osmanlı yöneticileri ile tekke mensupları arasında zaman zaman sıkıntılar olmuştur. Hatta 17. yüzyılda bir ara tekkeler kapatılmıştır. Fakat 1826 olayı Devlet'i çok hassas bir hale getirmiştir. Kontrolleri sıklaştırmıştır. 1860'lı yıllarda Meclis-i Meşâyih gibi bir nevi Tarikatlar/Tekkeler Genel Müdürlüğü gibi bir kurum da kurmuştur Şeyhulislâmlığa bağlı olarak. Fakat İkinci Meşrutiyet dönemine kadar hiç kimse tekkelerin kapatılmasından bahsetmemiştir. 1909-1919 yılları arasında özellikle İctihad dergisinde Abdullah Cevdet ve arkadaşlarının başını çektiği küçük bir grup sözkonusu tezi gündeme getirmiştir. Bu yıllarda sûfiler tarafından yayınlanan dergiler de bu probleme temas ediyor. Yani tasavvufî hayatın tashihe muhtaç taraflarını onlar da kabul ediyor. Çarelerini de gösteriyorlar. Meselâ sûfilere göre en büyük problem evlâdiye usûlüdür. Yani şeyh efendinin vefatından sonra yerine -vakfiye gereği- ehil olmayan oğlunun geçmesi. Yani tasavvufun özünde olmayan saltanat meselesi. Bunun için Medresetü'l-Meşayih

ismiyle şeyh çocukları için özel bir okul teklif ediyorlardı. İstiklâl Harbi'nin en önemli kurumlarından biri de tekkeler olduğu için 1919-1925 yılları arasında aleyhte hiçbir faaliyet yoktur. Hatta Cumhuriyet hükümeti 1924 yılında Diyanet İşleri Başkanlığı kurulurken camiler gibi tekkelerin yönetimini de bu kuruma vermişti. Şeyh Sait olayından sonra işler değişti ve olan oldu. Abdullah Cevdet ve arkadaşlarının dediği oldu. Yani küçük bir azınlığın... Böylece toplumun en saygıdeğer insanları arasında bulunan mutasavvıflar/gönül adamları bir gecede vatan haini oldu. O insanların çektiği ızdırabı hayal ediyorum da... Onlar tasavvufî hayatın yasaklanması üzerine hüznü redifli şiirler yazdılar. Ben de o şiirleri okuyarak hüznleniyorum. Böyle mi olmalıydı?

HAYAT

Prof. Dr. Mikdat Kadioğlu: İstanbul depremi için ulusal seferberlik şart

PAYLAŞ

#Prof. Dr. Mustafa Kara

#Tanzimât'tan Cumhuriyet'e Derviş Tekke ve Hüzn

ÖNERİLEN VİDEO

HAYAT E-POSTA ABONELİĞİ

Yaşam kalkanı

Direnişin kareleri: Demirden tuzaklar,
kumdan hendekler.

'Rus askerleri arkadaşlarımı acımasızca öldürdü'

Ukrayna'dan gelenler yaşadıklarını anlattı.

15 Temmuz

yenisafak.com/15Temmuz

Kudüs : Bir Şehrin Hikayesi

gzt.com/kudus

Yeni Şafak Seçim

yenisafak.com/secim

Yeni Şafak Ramazan

yenisafak.com/ramazan

Yeni Şafak Spor

yenisafak.com/spor

GZT Lokma

gzt.com/lokma

MOBİL UYGULAMALAR

Apple

Android

Windows

Yeni Şafak olarak yayın hayatına başladığımız ilk günden itibaren ülkemizde demokrasinin tüm kurumları ile yerleşmesi, milli irade ve değerlerimizin hakim olması için tüm gücümüzle çalıştık. Bu ülkenin geleceğinin derin sularda boğulup gitmemesi için çaba sarf ettik.

Fırtınalı günlerde sığınılacak bir liman olduk. Bugüne kadar ülkemize yapmış olduğumuz katkıyı bundan sonra da okurlarımızın desteği ile sürdürmeye devam edeceğiz. Her gün Yeni Şafak'la yeni bir umut olacak.

Son Dakika

Haberler

Koronavirüs

Türkiye

Dünya

Bilimsel Gelişmeler

Gündem

Darbe Girişimi

Eğitim

Politika

Yerel Haberler

Dünya

Ortadoğu

Avrupa

Amerika

Asya

Afrika

Antartika

Okyanusya

Özgün

Özgün haberler

Dini Bilgiler

Yemek Tarifleri

Diyet

Spor

Spor Haberleri

Transfer Haberleri

Beşiktaş Haberleri

Galatasaray Haberleri

Fenerbahçe Haberleri

Trabzonspor Haberleri

Futbol

Basketbol

Motor Sporları

Voleybol

F1

Extreme Sporlar

Golf

Güreş

Atletizm

Su Sporları

Salon Sporları

Uzakdoğu Sporları

Diğer

Ekonomi

Türkiye Ekonomisi

Dünya Ekonomisi

Otomotiv

Emlak

İş Dünyası

Basın İlan

İletişim / Harita

+90 212 467 65 00

Maltepe mah. Fetih cad. No 1/1
Topkapı Zeytinburnu İstanbul Türkiye

bip Bip / +90 530 846 00 00

f Facebook

Instagram

Twitter

G+ Google Plus

Pinterest

Youtube

Flipboard

Rss

Copyright 2017 © Yeni Şafak

Gizlilik Politikası

Kullanım Koşulları

Site Map

Medya Kit

Kurumsal

Bilgi Toplumu Hizmetleri

Hat Sanatı

Resimli cuma mesajları YENİ | Anlamlı, dualı, resimli, hadislerle güzel cuma mesajları ve sözleri

↑
YUKARI

6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunundaki amaçlar ile sınırlı ve mevzuata uygun şekilde çerezler kullanılmaktadır. Detaylı bilgi için [çerez politikamızı](#) inceleyebilirsiniz.

X